

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษา การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตการศึกษา
 - 1.1. ขอบเขตเนื้อหา
 - 1.2. ขอบเขตประชากร และขนาดประชากร
 - 1.3. ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง
2. วิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1. การกำหนดแหล่งข้อมูล
 - 2.2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.3. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา
3. สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล
4. ระยะเวลาในการดำเนินการ

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตการศึกษาคั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง ซึ่งจะทำให้การศึกษาในนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 คือ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือการทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คือการคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือการเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้

ผู้อ่านเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการพินิจพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือการถ้อยถนอมให้คมอยู่เสมอ

3.1.2 ขอบเขตประชากร และขนาดประชากร

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ คือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 789 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553) (หน่วยสถิตินักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2553 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553)

3.1.3 ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาคั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 265 คน โดยใช้วิธีของ Taro Yamane (สมเดช บุญประจักษ์, 2551) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = จำนวนสมาชิกประชากรทั้งหมด (789 คน)

E = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 (0.05)

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{789}{1 + 789(0.05)^2} \\ &= 265 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) แบบใช้วิธีสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) (คุณชาติ รื่นรัมย์, 2551) โดยการกระจายตามชั้นปีทั้งหมด 4 ชั้นปีตามสัดส่วนของประชากร ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ (หลักสูตรปกติ) ปีการศึกษา 2553 และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร

ชั้นปี	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	235	79
ชั้นปีที่ 2	200	67
ชั้นปีที่ 3	182	61
ชั้นปีที่ 4	172	58
รวม	789	265

3.2 วิธีการศึกษา

3.2.1 การกำหนดแหล่งข้อมูล

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด 265 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง)

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ทำการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (Covey, 2004) โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย นพดล เวชสวัสดิ์ และคณะ จันทรเจ้าฉาย (2548) ตามลำดับ

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการ

เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้

แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วยข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถรักษาความสุขในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้น ๆ แบบฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
- สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตัวเอง
- ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเรา

- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น
- ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่น ไม่ใช่แค่ของตัวเองเท่านั้น

8. อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง

- ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
- ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า
- ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
- ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

$$\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} = \text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้}$$

$$- \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้}$$

$$\text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน}$$

$$\text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน}$$

$$\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} = 6 - 1 \text{ คะแนน}$$

$$= 5 \text{ คะแนน}$$

$$\text{จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน)} = 6 \text{ ชั้น}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
1.84 - 2.67 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
2.68 - 3.50 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
3.51 - 4.33 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
4.34 - 5.17 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
5.18 - 6.00 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนด้วย เนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

3. ประเมินผลระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมด้วย เนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

4. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) นำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือ ผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 6 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546: 75)

คะแนน

1
2
3
4
5
6

ระดับอุปนิสัย

น้อยที่สุด
น้อย
ค่อนข้างน้อย
ค่อนข้างมาก
มาก
มากที่สุด

ผลคะแนนที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย พร้อมกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายแต่ละระดับ ตามช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
5.18 - 6.00	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด
4.34 - 5.17	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
3.51 - 4.33	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
2.68 - 3.50	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
1.84 - 2.67	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
1.00 - 1.83	มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) ของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง กับคุณลักษณะทั่วไป

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อเป็น Post Hoc Test เพื่อหาค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่างโดยดูว่าคู่ใดบ้างแตกต่างกันจนมีผลทำให้ H_0 ถูกปฏิเสธ โดยทำการทดสอบพร้อมกัน ไปด้วยทุกคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

3.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) หรือเรียกว่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้งสองตัว สามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.70-0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.30-0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์โดยเครื่องหมาย + แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนเครื่องหมาย - แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัย 1 ถึง 7 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test)

3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา ใช้เวลา 8 เดือน โดยทำการศึกษาดังแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2554